

Meyer: Før Sagen forlader Folketinget, vil jeg gøre et Par Bemærkninger, som skulle være en Afskedshilsen til Forslaget, som nu forlader Folketinget og forhaabentlig vil opnaa Landstingets Sanktion. Den ærede Ordfører har Ret, naar han udtalte, at Lovforslaget ikke er tilfredsstillende, men der er vel heller ingen, der havde ventet, at man med alle de Modsætninger, der vare for Haanden, skulde kunne gøre Regning paa at faa gennemført et Lovforslag, der var tilfredsstillende til nogen af Siderne, enten det nu er fra Automobilvennernes eller Automobilfjendernes Standpunkt, og man maa derfor sige, at saaledes som Lovforslaget foreligger, er det i alt Fald paa visse Punkter et lille Fremskridt, som aabner Mulighed for større. Jeg kunde sige, at man har forladt Sogneraadssynspunktet og er gaaet over til Amsraadssynspunktet, og jeg vil haabe, at dette sidste vil vise sig saa liberalt, at man kan gøre Regning paa en velvillig Modtagelse ude omkring, baade naar man taler om Amtsveje, og naar man taler om Sogneveje.

Det er navnlig § 21, der har været Tale om, den, hvis Bestemmelser ere formulerede mere tydeligt og sammenfattede end oprindeligt. Uagtet der faktisk paa et enkelt Punkt foreligger et lille Tilbagekridt, er Paragraffen dog, sammenlignet med den tidligere Lov, et Fremskridt. Mere kan ikke naas, det siges i alt Fald. Der blev talt i Gaar om opportunistiske Standpunkter. Et opportunistisk Standpunkt kan være fuldt berettiget, naar blot Retningen er rigtig, naar man ikke gør Svinkeærinder eller gaar et Skridt frem og to tilbage, og jeg synes, at dette Lovforslag lige indtil § 34 har umiskendelige Tendenser til at gaa frem. Men der hører ganske vist Fremskridtet op, thi Skattebestemmelserne ere — jeg har udtalt det tidligere — et Tilbagekridt. Man lovgiver her paa et nyt Omraade, idet man lægger Skat paa Automobile, og det forekommer mig, at enhver Skat paa et Nyttøkøretøj, ja, ogsaa et Sportskøretøj, for saa vidt Sporten drives rimeligt og rigtigt, er et Tilbagekridt. Jeg har derfor fra første Færd ikke kunnet anbefale, at man stemte for Skatten, og lige til nu har jeg modsat mig den, og jeg agter heller ikke at stemme for den. Jeg har i Udvalget i hvert Fald sagt, at jeg har intet imod, at man søgte at modificere Forholdet og at finde en rimeligere Skat. Men jeg agter ikke at stemme for Skatten under nogen som helst Form.

Jeg maa derimod sige, at saaledes som de Ændringsforslag foreligge, der ere stillede, dels af Justitsministeren, dels af 3 af mine Partifæller, vil jeg ubetinget foretrække det sidste. Deri er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), at det viser større Retfærdighed end Justitsministerens Forslag. Det er urimeligt, at københavnske Køretøjer, som saa at sige aldrig komme udenfor Stenbroen eller i alt Fald meget sjældent komme udenfor Københavns og Frederiksbergs Omraade, skulle skatte til Provinskommunerne. Det er næsten lige ved at være — for at bruge et mildt Udtryk — et molboagtigt Standpunkt. Derfor forekommer det mig heldigst, om Folketinget ved anden Behandling havde været saa fuldtalligt, at det havde kunnet stemme Skatten ned. Det var det imidlertid ikke. Vi have da Skatten og maa regne med den, og jeg siger da, at mine 3 Partifællers Standpunkt forekommer mig heldigere end det af Justitsministeren indtagne. Men da det nu, efter de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds fremkom med, ser ud til, at det kun bliver Justitsministerens Forslag, der kan afstemmes om, skal jeg sige, at jeg naturligvis indrømmer, at det er bedre end det Standpunkt, som de Herrer, der vare Skattevenner, havde ved anden Behandling, og som de fik vedtaget. Det er bedre end dette, men alligevel ikke, hvad vi helst skulde have, nemlig Skattefrihed for et Køretøj, der paa alle Omraader har Udsigt til at blive et virkelig nyttigt Redskab for Frekvens og Samfærdsel, og som paa ingen mulig Maade burde beskattes. Dette sidste Ændringsforslag forekommer mig at være det mest demokratiske. Uagtet jeg har deltaget i Udvalgets Arbejde og indrømmer, at der her foreligger en Forbedring af Lovforslaget, vil jeg i alt Fald ikke stemme for Skatten.

Ordføreren (J. H. Jensen): Vi skulle ikke tale politisk her, for dette er et Lovforslag, der er gaaet uden om de politiske Skillelinier, og jeg haaber derfor, det ikke bliver nogen politisk Bemærkning, naar jeg til det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) bemærker, at det kan ikke andet end lyde ejendommeligt i mine Øren, naar det ærede Medlem er saa glad for Amsraadene, men aldeles ikke tør have med Sognekommunalraadene at gøre, da dog de sidstnævnte helt ere udgaaede af den almindelige Valgret i Modsætning til Amsraadene. Imidlertid er det vel ikke ment